

VII. Istoria sportului din localitatea Pecica

Cuprins

Istoria sportului din localitatea Pecica	434
VII. 1. Fotbal.....	435
VII. 2. Handbal.....	442
VII. 3. Volei.....	446
VII. 4. Sportul școlar.....	446
VII. 5. Organizații implicate	448
VII. 6. Baza sportivă	449
Bibliografie:.....	451
Mircea Petescu	451

VII. Istoria sportului din localitatea Pecica¹

Formele sub care s-au practicat exercițiile fizice, în trecutul îndepărtat al populațiilor de pe teritoriul României, derivă din procesele de muncă și din relațiile de producție care s-au succedat în istorie, cât și din nevoile de apărare împotriva silniciilor dinăuntru și împotriva atacurilor din afară. Amintim că odată cu dezvoltarea societății au fost practicate următoarele întreceri: trânta, aruncarea buzduganului, înotul și vâslitul, sărituri în lungime și înălțime, oina.

Toate acestea au fost parcurse și de milenarii locuitori ai ținutului Pecica.

Etapele parcurse de către membrii comunității noastre în practicarea exercițiului fizic au o vechime foarte mare și noi intenționăm să prezentăm începuturile organizate ale mișcării de educație fizică și sport.

După Marea Unire, consfințită la 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia, după fixarea bornelor statului român, intelectualitatea și organele noului stat au consimțit că trebuie să instaleze o barieră spiritual-culturală pe lângă bornele amintite mai sus. Așa iau naștere societățile literar-sportive în localitățile mai mari și nu numai. Acestea devin instituții care au menirea să cultive sportul pentru toți și culturalizarea populației. În afară de munca efectivă pe care pecicanii o depun pentru existența zilnică, ei au înființat, în data de 15 august 1921, o asociație sportivă, care a strâns în jurul ei întreaga suflare sportivă din localitate. Așa a luat ființă Asociația Sportivă „Virtutea” Pecica. Zi de zi pecicanii au muncit pentru redresarea sportului și culturii, reușind să înființeze trei secții sportive și una literară. Această secție literară (culturală) era frecventată de toți membrii secțiilor sportive și de alți locuitori pecicani. În cadrul asociației nou înființate au activat următoarele secții sportive: fotbal, tenis de câmp și de masă, atletism, șah, cât și cea literară.

Conducerea A.S. „Virtutea” avea în componență pe următorii: profesor Nestor Blaga, Ioan Gh. Pălincaș, preot Teodor Șiclovian, iar ca președinți de onoare, pe doctorul Tyurovski, președinte, Augustin Bochiș, secretar, A.M.Iobb, casier și pe Dr. Olteanu, director sportiv. Membrii în comitet erau: R. Ponta, Florea Locușteanu, Roman Jugu, E. Ponta și Aron Șiclovian. De menționat este faptul că A.S. „Virtutea” Pecica avea personalitate juridică.

VII. 1. Fotbal

Între secțiile cu rezultate la nivelul județului Arad, așezate în campionatul districtual de fotbal, se afla echipa de fotbal, care era printre fruntașele clasamentului.

Amintim faptul că, în campionatul din 1946-1947, secția de fotbal a A.S. „Virtutea” a activat în Campionatul național al diviziei „C”. Printre rezultatele notabile obținute în acest eșalon este egalul de 1:1 cu fosta mare echipă „Ripensia” Timișoara. Aceste rezultate au fost obținute cu următorul lot: Alexandru Toth, Ioan Rotariu, Roman Teretean, Ștefan Ponta, Licu Igrășan, Alexandru Molnar, Gheorghe Ponta, Ilie Solomie, Mircea Popețiu, Rudolf Rutz, Iuliu Stainer, Liviu Barbu, Roman Rusu, Cornel Curea, Nicolae Grozav și Gheorge Haș.

În campionatul districtual de fotbal, ediția 1948-1949 - tur, A. S. „Virtutea” a terminat pe locul trei, având următoarea linie de clasament: 13-8-4-1-36-9-20 puncte. Din acest campionat au făcut parte următoarele echipe: „Astra” Arad, „Patria” Chișineu-Criș, „Unirea” Arad, „Olimpia” Arad, „Șoimii” Pâncota, „F. Z. Tricolorul” Arad, „Unirea” Sântana, „Frontiera” Curtici, „Sebișana” Sebiș, „Atletic Club” Rovine (Pecica), S. G. Arad, „Găiana” Arad și „Șoimii” Lipova. Pe lângă campionatul intern, s-au desfășurat și jocuri de fotbal internaționale cu B. T. K. Battonya (R. P. Ungară) și Makó, din țara vecină. Aceste întâlniri se făceau pe bază de reciprocitate.

Ca bază sportivă dispuneam de un teren de fotbal omologabil și trei terenuri de tenis de câmp cu zgură. Două terenuri din cele trei erau lângă actualul teren de fotbal, iar al treilea în parcul de lângă Școala Muștră.

În perioada descrisă mai sus, mai activa o grupare sportivă în Pecica/Rovine. Aceste comune se unesc în anii '60 și se transformă în una din cele mai mari comune din țară. Revenind la A.S. „Atletic Club” Rovine, menționăm că această asociație sportivă avea următoarele secții: fotbal, tenis de masă și de câmp, și își avea sediul în comuna Rovine. Echipa de fotbal „Atletic Club” Rovine activa în campionatul districtului Arad. În turul campionatului din 1948-1949 a ocupat locul 11, din 14 echipe participante, cu următoarea linie de clasament: 13-4-1-8-23-34-9 puncte. Din conducerea clubului făceau parte următorii: Pal Zvér, Miklos Gergely, Pal Kabát, Mihaly Fais, Mihaly Lelik și alții. Din lista lungă de jucători care au activat la A.S. „Atletic Club” Rovine îi amintim pe: Janos Kovács (Kudel), Jozsef Jován, Mihaly Magyar, Jozsef Szanda, Andras Hegedűs, Jozsef Szomorú și Dezső, Mihaly Nagy-György și alții.

După unificarea administrativă a celor două localități, Pecica și Rovine,

vine și rândul celor două echipe să fuzioneze în anul 1960. În urma fuziunii dintre A. S. „Virtutea” și A. S. „Atletic Club” Rovine, se ivește o nouă entitate, A.S. „Steaua Roșie” Pecica. Această echipă va activa în campionatul Raionului Arad, cu rezultate bune și foarte bune.

Echipa de fotbal a pecicanilor a purtat un timp și alt nume: A. S. „Recolta” Pecica. Odată cu noua împărțire administrativ-teritorială din 1965, precum și cu înființarea raionului Pecica, ea își schimbă numele în A. S. „Progresul”, activând ani buni în campionatul regional Banat, cu rezultate remarcabile. Campionatul regiunii Banat era ca valoare între divizia „C” de azi și „B” din anul 2005.

Echipa de seniori
„Progresul” Pecica,
1960

Acele două asociații prezentate mai sus reprezentau o preocupare deosebită pentru tinerii din localitate, având fiecare echipe de copii și juniori, în felul acesta asigurându-și schimbul de mâine. Echipele de copii activau în competițiile locale și județene, iar juniorii în competițiile rezervate vârstei lor.

În localitatea Pecica au funcționat dealungul anilor următoarele asociații sportive: Asociația Sportivă „Slavia” a etnicilor slovaci din Pecica, cu o echipă de fotbal, care nu a rezistat decât un an competițional 1947-1948; Asociația Sportivă „Victoria” C. A. P. „Timpuri Noi”, cu secții sportive de fotbal și de șah, care a jucat câțiva ani buni în campionatul raional Pecica, mai apoi și-a încetat activitatea; A. S. „Tractorul Roșu”, care a ființat pe lângă Stațiunea de Mașini Agricole, cu o singură secție de fotbal. Sportivii care au activat la această echipă erau angajații S.M.A.-ului. A.S. „Tractorul Roșu” își încetează activitatea în anul 1960.

Asociația sportivă „Înainte” Pecica a luat ființă și a funcționat numai cu o secție de fotbal pe lângă C. A. P. „Avântul”, încetându-și activitatea după 1960.

În satul Turnu, aparținător comunei Pecica, a activat cu rezultate notabile în anii '70 echipa de fotbal a A. S. „Viitorul”, care a obținut rezultate bune în campionatul județului Arad. Asociația torneană a fost condusă de: Ioan Maier și Traian Lădău.

De asemenea, îi amintim pe conducătorii și jucătorii care au făcut parte din renumita echipă de fotbal A. S. „Progresul” Pecica, echipă care a jucat aproape 10 ani în campionatul regiunii Banat.

Echipa de juniori
„Progresul” Pecica,
1978

Dintre conducătorii echipei amintim pe Carol Balaș, președinte de raion, și tot staful conducerii raionului Pecica: Constantin Tămășdan, Ștefan Dragoș (Gaba) și alții. Lista jucătorilor este mai bogată: Istvan Tóth, Ioan Diaconescu, Dumitru Hedeșan, Roman Galu, Adrian Trif, Dimitrie Opșitar, Istvan Bakos, Karoly Lacsány, Romul Popețiu, Antal Bakos, Dorel Seleéan, Aurel Man, Ioan Curtu, Erno Éles, Mihai Jivan, Gheorghe Țigu, Ștefan Dragoș, Viorel Dragoș, Crociun Lasca, Silviu Frățilă, Lajos Kozma și mulți alții.

Echipele cu care „Progresul” s-a confruntat, în campionatul regiunii Banat, au fost: „Minerul” Anina, C. F. R. Caransebeș, „Șoimii” Lugoj, U. M. T., „Electromotor”, „Progresul”, „Șoimii”, toate fiind din Timișoara, precum și cu „Ceramica” Jimbolia, „Unirea” Sânicolaul-Mare, „Recolta” Ceacova, Oțelul Roșu.

Antrenorul echipei a fost Daniel Bătrîn, golgeterul campionatului național al României între anii 1941-1942. Ca antrenori la echipele de seniori pecicane au mai activat: Ștefan Pákozdy, A. Ghebauer, Ștefan Igrășan, Aurel Nan, Ștefan Perneki, Gheorghe Barbu, A. Szida, Romul Popețiu, Istvan Tisza, Flavius Domide, Ionuț Popa, Ștefan Schvarz junior și alții.

Un lucru demn de remarcat este faptul că în perioada 1934-1942 a funcționat un micro-centru de fotbal pentru pitici (copii). Acesta își desfășura activitatea la Școala Primară cu clasele I-IV, în cartierul Deheleni (Cocota). Inițiatorul și susținătorul acestei activități fotbalistice a fost regretatul învățător

Gheorghe Vîrtaciu. El a înființat două echipe cu următoarele denumiri: „Pui de lei”, cu echipament roșu-galben zebură, și a doua echipă „Pui de șoimi”, cu echipament albastru-alb zebură. Activitatea, pregătirea, se făcea în curtea școlii, iar meciurile între echipele amintite mai sus se organizau pe terenul mare al localității.

De menționat este faptul că jucătorii jucau desculți. De la acest micro-centru de fotbal au ajuns la echipele de seniori ale localității următorii: Ioan Vidolman, Ilie Solomie, Mircea Pofetiu, Romul Popețiu, Ioan Gordobici.

Activitatea fotbalistică a localității Pecica continuă după reîmpărțirea administrativ-teritorială, adică după desființarea regiunii Banat, în campionatul județului Arad, cu rezultate modeste. A. S. „Progresul” își schimbă numele în A. S. „Aurul Negru”, care aparține de Schela de Producție Petrolieră Pecica, și activează în campionatul județean. Peste puțin timp își schimbă numele în „West-Petrom” Pecica/Arad, continuând aceeași activitate în campionatul județean.

Apoi, în 1986-1987, echipa ajunge în Campionatul Național de Fotbal, în divizia „C”. Cum s-au petrecut lucrurile? În localitatea Zădăreni/Arad activa o echipă în divizia „C” sub sigla „Petrolul” Zădăreni. Prin buna înțelegere dintre cele două cluburi, divizionara „C” este transferată la Pecica, unde condițiile materiale erau net superioare. Această echipă de divizia „C” își continuă activitatea la Pecica, până aproximativ în anul 2001-2002, după care dispare din peisajul fotbalistic pecican. Putem aprecia că a avut o activitate performantă, atât în campionat, cât și în Cupa României.

Am deosebită plăcere de a prezenta această aventură din Cupa României, în care s-au întâlnit „U. West-Petrom” Pecica – „Steaua” București. Întâlnirea a avut loc în data de 21 septembrie 1999, orele 1600, pe stadionul din Pecica. Acest meci a făcut parte din 16-zecimile cupei. A participat lume multă, lume bună, public între 5000 – 6000 de spectatori. În această zi, Pecica a fost capitala fotbalului. Afluxul de oameni din județ și din județele limitrofe a dat peste cap așteptările organizatorilor. Rezultatul tehnic 1:0 pentru Steaua București. Remarcabilă a fost comportarea echipei pecicane în fața multgalonatei echipe „Steaua”. În echipa „U. West-Petrom” Pecica au jucat: V.Tofaş, Arman, Bene, Hardălău, Varga, R. Gerge, Balaş, Balaj, Ştefăligă, Toderaş, iar antrenor a fost Gian Pio de Monaco. Steaua a abordat meciul cu pecicanii în următoarea formație: Tudor, Reghecampf, M. Baci, Miu, Bardeionu, Luțu, Linkar, Trică, L. Roșu, Sabin Ilie, Ciocoiu, antrenor fiind Emeric Jenei. Înaintea acestui meci, cât și după terminarea lui, a fost o adevărată sărbătoare în întreaga comună Pecica.

Un alt meci de fotbal, organizat la Pecica, care a trezit interesul pecicanilor,

a fost jocul între selecționatele de juniori ale României și Poloniei; scor 2:1. Organizatorii au respectat tot protocolul cerut de jocurile internaționale. Meciul s-a jucat în data de 20 august 1977.

În afara participării la campionate și cupe, echipele de fotbal pecicane au fost partenere de întreceri prietenești cu următoarele echipe: „Aurul” Brad, „Ripensia” Timișoara, „Minerul” Lupeni, C. F. R. Timișoara, „Steagul Roșu” Brașov, U. T. A., „Gloria” Arad, „Amefa” Arad și Universitatea Cluj.

O situație inedită este faptul că o echipă din Pecica a întâlnit Casa Centrală a Armatei București, „Steaua” de azi. În anul 1954, echipa C. C. A. București a făcut pregătirea de iarnă la Pecica, pentru că la Arad, unde era cantonată, nu a avut acces pe terenurile de fotbal pentru a fi protejată. La Pecica a găsit înțelegere și acceptul de a folosi terenul de fotbal.

Astfel, echipele C. C. A. București, seniori și tineret se pregăteau împreună cu fotbaliștii pecicani, susținând jocuri de pregătire cu echipele militare.

Alte competiții memorabile au fost meciurile internaționale de fotbal cu echipele din: R. Ungaria, U. R. S. S. și fosta Republică Iugoslavia. Aceste țări au fost reprezentate de orașele Battonya, și Makó (Ungaria), Kiev (U. R. S. S.) și Csanatvér (Serbia).

În anul 1968 se înființează Centrul de copii și juniori, cu profilul fotbal, în Pecica. Subliniez faptul că, în localitatea rurală Pecica, a fost o bună preocupare pentru instruirea tinerilor talente în jocul sportiv de fotbal.

Fotbaliștii pecicani, care au ajuns la marea performanță fotbalistică, au fost: Ștefan Igrășan (Licu) – S. T. B. București, Ioan Torneanschy – „Sparta” Arad/B și „Metalul” Hunedoara/A, S. Baranyi – „Sparta” Arad/B, Liviu Țigu – „Aurul” Brad/B, U. T. A./A, „Viitorul” București/A, „Politehnica” Timișoara/A și „Steaua” București/A, Ștefan Bakos – F. C. Oradea, U. T. A./A, Petre Șchiopu - U. T. A./A, Dumitru Loncer – „Politehnica” Timișoara/A, Sturza Rusu – „Jiul” Petroșani/A, Gheorghe Iancu – „Olimpia” Satu-Mare/A, Ioan Bódi - U. T. A./A, Roman Galu, Ioan Oprea și Ioan Vidolman, C. F. R. Arad/B. În divizia B au mai activat și alți jucători de fotbal pecicani: Vasile Iancu, Cornel Nistor, Constantin Maftai - C. F. R. Arad/B și Sorin Pătruț – „Strungul” Arad. Un număr important de fotbaliști pecicani au practicat fotbalul la echipele din Pecica, la nivel județean și regional.

Această formă de instruire, în profilul fotbal, printr-un centru specializat era necesară în localitatea Pecica. De ce? În ramura fotbal, privind instruirea tinerilor fotbaliști, organizațiile de profil au avut o vechime considerabilă și rezultate foarte bune. Motivația a fost susținută de argumente puternice: masă mare de selecție, terenuri de fotbal, săli de sport, cadre de specialitate și o mare audiență a publicului pecican la fenomenul fotbal. Cum au evoluat

demersurile în presa centrală și la forul de specialitate (Federația Română de Fotbal)? Un împătimit al fotbalului, profesorul Popețiu Romul, angajat al Liceului nr. 1 Pecica, a parcurs următoarele etape pentru realizarea acestui deziderat.

Inițial, a colaborat cu un săptămânal din București („Flacăra”), care a publicat un articol, unde erau expuse condițiile materiale: baza sportivă și întreaga logistică fotbalistică din Pecica. Apoi a fost depus un memoriu la Federația Română de Fotbal, în care au fost arătate condițiile viitorului centru. În urma acestor demersuri a venit la fața locului un antrenor federal, responsabil cu acest segment juvenil. După această etapă, F. R. de Fotbal a dat aviz favorabil pentru înființarea centrului de fotbal, în mediul rural. Menționez că astfel de centre funcționau, de regulă, în orașele mari și în capitalele de județ.

În primăvara anului 1968, profesorul pecican Romul Popețiu a fost numit inspector-metodist cu probleme de fotbal la Consiliul județean pentru Educație Fizică și Sport Arad, ocupându-se, implicit, și de centrul de fotbal Pecica; caz fericit pentru noul centru.

Centrul de copii și juniori a funcționat pe lângă A. S. „Progresul” și a folosit baza acestui club. Această unitate era a F. R. de Fotbal și era controlată de către un antrenor federal și de organismul specializat de la nivelul județului Arad. Totodată, baza logistică, inclusiv supraalimentația sportivilor, era susținută de forul de la București.

În această structură fotbalistică pecicană s-au ocupat de instruirea tinerilor, antrenori- mari glorii ale fotbalului românesc: Alexandru Schwarz (Sobi), fost jucător la „Ripensia” Timișoara, alături de Dobay, ambii făcând parte din selecționata României. O altă glorie, care a lucrat în centru, a fost Ștefan Dobra, fost divizionar „A” la „Gloria” Arad și „Concordia” Ploiești; mai apoi transferat ca jucător în Elveția. Apoi, renumitul Dușan Gavrilovici, fost component la juniorii echipei UTA, cu care a câștigat campionatul României. În centru au activat ca antrenori- instructori și pecicani: Romul Popețiu, Matei Kocsik și Silviu Frățilă. La acea vreme, centrul avea două echipe de copii și una de juniori. Acestea jucau în campionatele județului Arad cu rezultate bune și foarte bune. De la această unitate, care a funcționat în perioada 1968-1970, au luat drumul performanței mulți tineri.

Dar, când un lucru bine început are rezultate notabile, unii „prieteni” pun bețe-n roate. Această activitate de la Pecica a stârnit invidia suratei mai mari, U. T. A., care nu s-a împăcat cu gândul că o parte din subvenții mergeau la Pecica. Însă centrul era subvenționat direct de F. R. de Fotbal, neavând nimic în comun cu centrul U. T. A.

Centrul pecican își încetează activitatea la începutul anului 1971. După acest episod activitatea fotbalistică din Pecica face pași înapoi, iar „producția” fotbalistică nu mai scoate fotbaliști de mai bine de 30 de ani.

Valorile emblematice pecicane, care au dus faima acestei așezări peste mări și țări, din punct de vedere fotbalistic, au fost cei trei componenți ai echipei U. T. A. (câștigătoare campionatului României între 1968-1969): Mircea Petescu, Mircea Bakos și Petru Șchiopu. Aceștia au participat și în campionatele europene cu echipa U. T. A., în anii săi de glorie.

Mircea Petescu (UTA)
– în alb – al doilea din
dreapta, în picioare

Portdrapelul lotului a fost Petescu Mircea. Acesta a făcut parte din selecționata de juniori a României U. E. F. A., cu care a câștigat Campionatul Europei în anul 1962, desfășurat la București. De asemenea, a făcut parte din selecționata de seniori a României de peste 20 de ori, având prestații deosebite. În prezent este procurator F. I. F. A., stabilit în Belgia, dar are activități fotbalistice și în România. Un alt pecican, Petru Șchiopu, a fost selecționat în echipa de juniori a României, participantă la turul de la Viareggio, Italia. O activitate merituoasă a avut și Ștefan Bakos în cupele europene, cu echipa U. T. A..

Oamenii de fotbal pecicani, care s-au remarcat în fotbalul arădean, județean și municipal, au fost: Traian Crucean, conducătorul Comisiei Județene de Fotbal, și arbitru divizionar „A”; profesorul Romul Popețiu, primul metodist de fotbal în cadrul Consiliului Județean pentru Educație Fizică și Sport Arad. Iar Mircea Petescu a reprezentat fotbalul arădean în comitetul federal.

În această perioadă județul Arad avea două echipe în divizia „A”, ele au fost U. T. A. și „Vagonul” Arad, iar echipa C. F. R. Arad era în „B”.

Onorabil este faptul că toate eșaloanele fotbalistice din Arad erau coordonate și de pecicani amintiți mai sus. În colegiul de arbitrii de fotbal a mai activat, pe lângă Traian Crucean, și arbitru divizionar „B”, Liviu Salcă. Un alt pecican, Marcel Olteanu, a fost conducător de club în municipiul Arad, înregistrând rezultate foarte bune. Ani buni, președinte al A. S. „Constructorul”

Arad, acesta a coordonat echipa de fotbal din divizia „C”, având ca antrenor pe regretatul Nicolae Dumitrescu (Coco), echipa de volei din divizia „B” și prestigioasa echipă de handbal seniori din divizia națională „A”.

Activitatea fotbalistică pecicană a mai beneficiat și de o clasă cu profil de fotbal, care a funcționat pe lângă Școala Generală nr. 1; acest fapt fiind posibil prin grija Inspectoratului Școlar Județean Arad.

În anul competițional 2005-2006, secția de fotbal din cadrul A. S. „Progresul” Pecica activează în campionatul județean zonal. Din informațiile primite de la conducătorii secției, am aflat că echipa s-a clasat pe locul 3, luptând din greu cu echipe modeste pentru promovarea în divizia „D” a județului Arad.

Actualmente avem o singură echipă de fotbal a orașului Pecica, care ne reprezintă în campionatul arădean, dar este prea puțin, gândindu-ne la performanțele anterioare de prestigiu.

VII. 2. Handbal

Handbalul este un joc sportiv nou, care face primii pași în școlile pecicane prin 1956. Acest joc sportiv s-a dezvoltat odată cu apariția în școli a specialiștilor din acest domeniu al educației fizice. Începând cu clasele gimnaziale și continuând cu cele liceale din localitate, noua disciplină a găsit un teren fertil. Se organizau concursuri și campionate la nivelul școlilor. Jocurile interscoli erau gustate de elevi. Calendarele sportive erau dense. Jocul a prins pentru că este foarte dinamic și creează stări emoționale mari. Încet-încet jocul s-a extins și i-a antrenat și pe ceilalți tineri din comună.

Un lucru bun a fost că forurile sportive superioare au cerut ca pe lângă campionatul de fotbal să evolueze, în deschidere, și echipe de handbal. Treptat acest lucru a devenit un obicei. Jocurile se practicau pe iarbă și erau marcate cu panglici, în incinta terenului de fotbal. Rolul școlilor în popularizarea jocului de handbal a fost remarcabil.

Echipa de handbal,
seniori – „Progresul”
Pecica - august 1981

În anul 1975, echipa de seniori din Pecica își face intrarea în competițiile de handbal. În scurt timp comisia județeană de handbal cere și o echipă de juniori. Acum apar și bazele sportive moderne cu suprafață de bitum sau zgură.

Primii ani sunt dificili pentru echipele din Pecica, rezultate fiind modeste, dar, odată cu participarea la mai multe competiții și campionate, apar și rezultatele bune.

În campionatul județului Arad au participat următoarele echipe de handbal: U. T. A. și „Motorul” din Arad, „Victoria” Nădlac, „Unirea” Sântana, „Șoimii” Lipova, „Șoimii” Pâncota, Sebiș, „Victoria” Ineu, Școala Sportivă Arad, cu două echipe, și altele.

Echipa de handbal din Pecica și-a desfășurat activitatea la baza sportivă a Liceului nr. 1.

Suprafața de joc era de bitum, iar terenul a fost omologat de comisia județeană Arad. Rezultatele obținute an de an sunt tot mai bune, se câștigă primele locuri, se înregistrează satisfacțiile.

Între timp, la baza sportivă Pecica (Păduriță), se construiește o platformă bituminizată de dimensiunile 50x25m. În acest perimetru se marchează un teren de handbal omologabil, pe care-l va folosi secția de handbal cu cele două echipe de seniori și juniori. Pe această bază sportivă polivalentă se puteau practica următoarele jocuri sportive: handbal, volei, fotbal redus, baschet și tenis de câmp. Construcția acestei baze a fost susținută material de Cooperativa de Consum Pecica, președinte fiind Gheoghe Sabău, cu participarea practicanților menționați mai jos.

Conducerea secției de handbal a A. S. „Progresul” a fost asigurată de următorii: Gheoghe Sabău - președinte, Romul Popețiu - antrenor, Adrian Galu – casier, Dan Ardelean – organizator de competiții și Aurel Juncan - membru.

În secția de handbal au activat: Gheorghe Sălăjan, Adrian Galu, Gheorghe Sabău, Mircea Coșuleanu, Gheorghe Ponta, Teodor Grozav (Uți), Marin Nan, Petru Teretean, Mircea Laios, Doru Făgeanu, Daniel Herbei, Ștefan Tóth (Barni), Emil Șchiop, Daniel Morar, Mircea Lazăr, Doru Lengyel, Ákos Csepella, Doru Mihale, Cristian Chevereșan (Chivu), Milivoi Crucean, Aurel Juncan, Aurel Mureșan, Marcel Pantea, Dumitru Ienea, Gheorghe Chevereșan (Turcu), Ștefan Balint, Dumitru Juncan, Daniel Costing, Stelian Andronie, Dan Cărăbaș, Ioan Șoimoșan, Fredi Aizele, Ioan Mândiță.

La echipa de juniori au evoluat printre alții: Mihai Ordodi, Ioan Popescu, Adrian Pop, Sorin Faur, Adrian Agotici, Dorel Dragoș. Este demn de arătat că echipa juniorilor pecicani a câștigat două titluri de campioni județeni la handbal. Nu am participat cu juniorii la fazele zonale de baraj din cauza

lipsei de fonduri. Mulți dintre juniorii enumerați mai sus au ajuns în echipa de seniori.

Rezultate deosebite am obținut cu echipa de seniori, care în anii '80 a cucerit trei titluri succesive de campioni ai județului Arad.

Aceste titluri ne-au dat dreptul de participare la trei baraje pentru a accede în divizia națională „B” de handbal.

Primul baraj l-am susținut în orașul Hunedoara, în compania echipei „Steagului” Roșu Brașov, echipă care a activat mulți ani în divizia de handbal.

Precizez că Brașovul a fost mulți ani leagănul handbalului românesc. În confruntarea cu brașovenii am obținut locul doi, ei continuându-și activitatea în divizia „B”.

În anul următor competițional câștigăm iarăși primul loc în campionatul de handbal al județului Arad. Din nou o aventură pentru calificare a unei echipe din mediul rural. Mecuriile de baraj „B” au avut loc în orașul Deva, unde am întâlnit echipa A. S. „6 Martie” din Timișoara. În urma celor două confruntări, jucate pe un timp căinos (ploaie și vânt), am pierdut calificarea la o diferență mică, de 6 goluri. Acest rezultat nu ne-a descurajat. Am fost învinși de o echipă timișoreană, „unde handbalul se mânca pe pâine”.

După două eșecuri consecutive, câștigăm pentru a treia oară campionatul de handbal al județului Arad. Ne mobilizăm și participăm pentru a treia oară la barajul pentru promovare în divizia „B”. De data aceasta barajul este organizat în orașul Zalău, capitala județului Sălaj. La baraj întâlnim o echipă redutabilă din județul Maramureș, A. S. „Metalul” Sighetul-Marmației, de fapt, echipa a doua a „H. C. Minaur” Baia-Mare.

În cele două întâlniri suntem eliminați la golaveraj, cu 6 goluri. A fost considerată, totuși, o bună performanță participarea la jocurile de baraj pentru accederea în divizia „B”, pentru o echipă din mediul rural.

Echipa de handbal seniori
„Progresul” Pecica și
Emiratele Arabe Unite
27 – 25, 1980

Echipa de handbal seniori a fost pregătită de următorii antrenori: profesor Romul Popețiu, în perioada cea mai lungă, și profesor Mihai Zavoda.

În perioada 1975-1990 am participat la multe jocuri internaționale cu echipe din: R. Ungaria, U. R. S. S., Emiratele Arabe Unite, R. F. Germania, R. D. Germană și R. S. F. Iugoslavia.

La inaugurarea terenului de handbal (Pădurice) au participat: „Volán” – Szeged (Ungaria), care la acea vreme a fost cea mai galonată echipă din Europa, era campioana en titre, câștigătoarea Cupei Campionilor; „Z. A. B. Dessau” (R. D. Germană) – divizionară „A”; „Constructorul” Arad, divizionară „A” și „Progresul” Pecica. A fost un turneu fulger, apreciat de numerosul public. Câștigătoarea turneului a fost „Volán”, campioana Europei în acel moment.

Am susținut multe jocuri internaționale cu echipe de handbal din țara vecină Ungaria, ele au reprezentat orașele Mindszent, Battonya, Szeged, Hódmezővásárhely, și Szentes. Aceste meciuri se organizau pe bază de reciprocitate.

Am participat cu echipa de seniori la turnee de pregătire, la Deva, unde am întâlnit echipe divizionare ca „Motorul” Lugoj, A. S. „Utilajul” Petroșani și altele.

Au fost onorate invitațiile pentru diferite turnee ca: Timișoara, Sânicolau-Mare și Arad. Aceste întâlniri au fost foarte utile, ele, în final, au dus echipa pecicană la o creștere în valoare.

Ani la rând am participat la turnee organizate de cotidianul „Banater Zeitung”, în județul Timiș.

În anul 1984, am organizat la Pecica o etapă a acestei competiții, după care ne-am calificat la faza finală organizată la Biled, Timiș. La final am ocupat locul doi, după o luptă sportivă susținută cu echipele timișene.

Căruia fapt s-au datorat aceste succese handbalistice? Tinerii care au îndrăgit acest joc sportiv au început să-l practice din clasele primare până la cele liceale, și în continuare.

Participarea la întrecerile locale, județene și internaționale au cristalizat relațiile interumane. S-a creat o emulație între practicanții acestui joc.

Calendarul sportiv și antrenamentele erau dense, creând o stare de concurs pozitivă, o mentalitate de învingător.

Relațiile extrasportive erau onorate de sportivii handbaliști, de exemplu: zile de naștere, zile onomastice, logodne, botezuri, nunți și alte asemenea ocazii.

Un alt liant propice performanței sportive au fost jocurile internaționale, turneele și jocurile de baraj, care ne făceau să conviețuim multe zile împreună.

La toate aceste activități participau soțiile și prietenele sportivilor.

Stabilitatea și coeziunea lotului a fost remarcabilă, deși au fost făcute oferte jucătorilor noștri pentru a se transfera la alte echipe mult mai valoroase. Au fost solicitați: D.Morar, M.Lazăr, C.Chevereșan, Gh. Sabău și alții, dar aceștia nu au acceptat ofertele. Noi „conducerea, am avut o „legătură de suflet” cu toți jucătorii, iar ei nu au dat curs tentațiilor. Am fost o familie și așa suntem și astăzi.

Condițiile de pregătire, instruire, jocurile amicale și oficiale au fost asigurate de Cooperativa de Consum (președinte Gheorghe Sabău) și Cooperativa Agricolă de Producție „Timpuri Noi” (președinte Cornel Bornemisa). Ei au fost sponsori, în adevăratul sens al cuvântului.

În anul 1990 secția de handbal A. S. „Progresul” Pecica își încetează activitatea, din cauză că nu mai rezistă financiar, ca și celelalte „surate”, de altfel. Prin urmare, campionatul de handbal al județului Arad dispare. Așa s-a încheiat o frumoasă și prestigioasă activitate competițională a tinerelor talente din Pecica.

VII. 3. Volei

Un alt joc sportiv îndrăgit de tinerii și tinerele din Pecica a fost voleiul. Acest joc era practicat, în special, în școli, chiar și de tinerii care studiau în alte localități. Începuturile practicării voleiului organizat, și nu numai, s-au produs în anii 1930.

Jocul se practica în aer liber și-n cele două săli de sport aflate în localitatea noastră.

Băieții și fetele aveau echipe organizate pe lângă asociațiile sportive existente. Ele participau la competiții organizate de sectorul sportiv al plasei Pecica, raionul Pecica, regiunea Banat și județul Arad. A. S. „Progresul” a avut echipă de volei băieți seniori, care a participat în campionatul regiunii Banat și în județului Arad.

Rezultatele cele mai performante ale voleibaliștilor pecicani au fost cele din competițiile organizate de Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport Banat. Ei au participat în competiții – sistem divizie – tur-retur, întrecându-se cu echipe din: Arad, Lugoj, Caransebeș, Jimbolia, Sânicolau-Mare.

Dintre jucătorii cei mei valoroși îi amintim pe: Dimitrie Dragoș, Matei Peșilă, Florin Pîrvu, Dănilă Sabău, Marcel Olteanu (Puiu) și alții.

VII. 4. Sportul școlar

Tradiția a fost continuată de elevii celor două școli din localitate.

Încă din anul 1956, și până în zilele noastre, școala a fost leagănul

sportiv al practicării sporturilor. S-a produs un șoc în mișcarea sportivă , odată cu înființarea celor două licee: Școala Medie Mixtă nr. 1 (Liceul de azi), cu predare în limba română și Școala Medie Mixtă nr. 2, cu predare în limba maghiară. La Școala Medie Mixtă nr. 1, catedra de educație fizică era reprezentată de: Nicolae Manea, Romul Popoțiu, Mihai Zavoda, Didina Popoțiu și Gabriel Toth. Pe lângă faptul că orele de educație fizică erau predate de cadre calificate, se organizează și activitățile sportive extrașcolare, în care se practicau următoarele ramuri sportive: atletism, gimnastică, volei, handbal, fotbal și baschet.

Aceste sporturi se desfășurau pe baza sportivă Pecica (Pădurice), dar și pe bazele sportive proprii. La toate aceste discipline erau organizate competiții interclase, în școlile din localitate, precum și cu școlile din comunele învecinate.

Echipele școlii pecicane au ocupat locuri fruntașe în campionatele școlare, fazele pe: localitate, centre, intercentre, raion, regiune și, mai apoi, județ. De la această școală au fost mulți elevi care au ales drumul performanței sportive pe plan local și nu numai. La toate competițiile, elevii pecicani visau locuri pe podium.

Este de remarcat performanța echipei de fotbal a claselor V-VIII de la Liceului Teoretic nr. 1 ,din anul 1959. Această frumoasă echipă a pecicanilor a cucerit titlul de campioană a școlilor elementare din regiunea Banat. Competiția a fost organizată în orașul Orșova. Din această echipă au făcut parte: Aurel Denuț, Gheorghe Iancu, Vasile Iancu, Arfod Nagy, V.Cioboată și alții. Mai toți componenții acestei echipe au ajuns fotbaliști de performanță.

O altă unitate de învățământ, care a adus fală sportului pecican, a fost Școala Medie Mixtă nr. 2, cu predare în limba maghiară. Începând din 1956, la această unitate au lucrat următoarele cadre didactice specializate în educație fizică: Ludovic Kozma, Constantin Wunsch, Matei Kocsik și Alexandru Bacsilla. La acest liceu s-au practicat cu succes îndrăgitele discipline: atletism, gimnastică, baschet, fotbal și handbal.

Întâlnirile sportive dintre cele două școli erau urmărite de sute de elevi și plăceau tinerilor pecicani. Rezultate deosebite au obținut echipele de baschet fete, conduse de inimosul profesor Constantin Wunsch. Aceste echipe, la un moment dat, au evoluat în campionatul republican al juniorilor și școlarilor. Multe dintre fetele pecicane au ajuns în baschetul de performanță.

Orele de educația fizică și activitatea sportivă se practicau pe Baza sportivă Pecica și baza proprie. Ambele unități școlare pecicane au participat dealungul anilor ,cu rezultate notabile , la nivelul județului Arad, cât și în zonele superioare ale competițiilor.

Ambele au lansat sportivi spre marea performanță , spre cluburilor din Arad și din țară.

O altă unitate instructiv-educativă a fost Casa Pionierilor (azi Clubul Elevilor și Copiilor) Pecica. Aici se practicau sporturile tehnico-aplicative ca: aeromodelismul, kartingul, navomodelismul, orientare sportivă, tirul cu aer comprimat, șah și tenis de masă. La aceste discipline activau un număr mare de elevi. Activitățile erau conduse de cadre didactice calificate. Aceste cercuri organizau etapele locale și pe centre. Activitățile aveau rezultate la etapa județeană, iar unele cercuri participau la fazele pe țară. În anul 1975 se înființează cercul de radio, condus de profesorul Adalbert Ban, obținând titluri naționale. Rezultatele readioamatorilor pecicani se cristalizează prin înființarea Radioclubului Elevilor Pecica, afiliat la Federația Română de specialitate.

Rezultate deosebite au avut măștrii sportului: Adalbert Ban, Ioan Billi și I.Pataș. Sperăm ca în viitorul apropiat cadrele și elevii care activează la această unitate să obțină noi succese.

VII. 5. Organizații implicate

Organizațiile care s-au implicat în practicarea exercițiului fizic și sportului.

Sub comanda Primăriei locale și a Postului de Jandarmi Pecica, tinerii încorporabili efectuau pregătirea premilitară, folosind elemente specifice instruirii militare ca: trageri cu arma și orientare în teren. Ele erau însoțite și de elemente de atletism și de jocuri sportive. Instructorii erau foști combatanți. Această activitate a avut loc înaintea celui de al II-lea război mondial.

Din anii '50 a fost instituit complexul „Gata pentru muncă și apărare” (G. M. A.) Această activitate cuprindea pe tinerii de peste 16 ani. Mai târziu se înființează și complexul „Fii gata pentru muncă și apărare” (F. G. M. A.) , pentru tinerii din școlile generale. Aceste două activități au fost coordonate de școli, de organizațiile de pionieri și tineret, de sindicate și de asociații sportive. În activitatea lor foloseau elemente din atletism, gimnastică, jocuri sportive și elemente specifice instruirii militare. Nici un sportiv legitimat nu putea participa la competiții oficiale fără carnetul G. M. A. Sau F. G. M. A.

Locul complexului G. M. A. a fost luat și continuat de către complexul „Pregătirea pentru Apărarea Patriei”, care se desfășura în special în școli, începând cu clasa a V-a și continuând până la absolvirea liceului și mai apoi cu studiilor superioare. Erau obligatorii și erau cuprinse în orarul claselor. Această instruire militară era extinsă și-n unitățile care existau pe teritoriul localității; la fel și Gărzile Patriotice pentru adulți.

La instruire se foloseau elemente și structuri din educația fizică școlară, trageri cu arma cu aer comprimat, pistă cu obstacole și alte structuri specifice instruirii militare.

În perioada prezentată, un rol deosebit l-au avut „Spartachiadele” și „Daciadele”, care cuprindeau ramurile: atletism, jocuri sportive, gimnastică. Aceste competiții au avut următoarele faze: clasă, interclase, școală, sate, comune și fazele județene sau regionale.

O premieră pentru localitatea Pecica a fost organizarea finalei pe țară a „Cupei Uniunii Naționale” a Cooperativelor Agricole de Producție, la care au participat peste 200 de atleți, băieți și fete. Au fost reprezentate toate județele țării. A fost un efort deosebit al A. S. „Progresul”, al școlilor, primăriei și organelor județene de la cea vreme. Toți sportivii și oficiali au locuit în Pecica, timp de trei zile. Acest eveniment a avut loc în iunie, 1982.

Competițiile proprii ale orașului Pecica antrenează mulți participanți.

Cupa „Spicul de aur” la fotbal se organizează în luna august a fiecărui an. La această competiție participă în general 8-10 echipe. Se joacă turneu simplu.

Competiția se desfășoară sub egida „Praznicului de Pită Nouă” și ține câteva zile, bucurându-se de prezența multor pecicani.

O altă competiție tot la fotbal este „Cupa primăverii”, care este mai recentă. La ultima ediție au participat 8 echipe, împărțite în câte două serii. Se desfășoară pe Baza Sportivă Pecica sau în Sala de sport al orașului.

Un alt sport îndrăgit de pecicani este crosul tinerilor, organizat în luna august, odată cu „Praznicul de Pită Nouă”.

În perioada de toamnă-iarnă se organizează multe turnee de fotbal redus, în sala de sport a orașului. La aceste turnee participă echipe din: Pecica, Nădlac, Semlac, Peregul Mare și Arad. Organizatorul acestor competiții este responsabilul sportiv al sălii de sport, Dorel Lengyel.

Competițiile mai sus amintite au susținerea Primăriei Pecica, Consiliului Local și a A. S. „Progresul”.

Competiții proprii au și școlile din orașul Pecica, conform calendarului sportiv propriu și central.

Se mai practică jocurile de șah și de tenis la Casa de Cultură a orașului și la Clubul Copiilor și Elevilor.

VII. 6. Baza sportivă

Pentru orice activitate sportivă este necesară o bază materială ca terenuri,

săli, instalații, sponsori și cadre calificate în domeniu. Bazele sportive existente în localitate sunt: un teren de fotbal omologabil cu dotările necesare: vestiare, baie, magazii, cabine pentru arbitrii, birouri, tribună pentru 1500-2000 spectatori; un teren de fotbal la dimensiuni minime, folosit la antrenamente și jocuri de pregătire(aici ,în special, se pregătesc echipele de copii și juniori). Aceste baze sunt funcționale tot timpul anului competițional.

În orașul Pecica s-a construit o sală de sport modernă, pentru următoarele jocuri sportive: volei, baschet, fotbal, tenis de câmp și fotbal redus. Ea a fost dată în folosință la data de 1. 06. 2004. Școlile au acces liber în sală, în cadru organizat. Bază sportivă are și Grupului Școlar „Gheorghe Lazăr”cu: sală de sport bună pentru realizarea programei școlare, un teren de baschet în aer liber, unul de handbal bituminizate, un teren de handbal-fotbal pentru uz didactic, un sector pentru atletism- sărituri în lungime și înălțime, precum și un portic pentru cățărări.

La Școala Generală nr. 2 sunt următoarele instalații sportive: un teren de baschet, altul de volei și aparatură pentru gimnastică. În curte au un teren de baschet și un sector pentru sărituri în lungime și înălțime.

În toate aceste baze pecicani au acces în cadru organizat și sub supravegherea oamenilor de specialitate.

Din păcate unele bazele sportive au fost dezafectate, desființate. Am pierdut 3 terenuri de tenis de câmp cu zgură, două în Pădurice și unul în fostul parc secular din cartierul Muștră (I. R. I. L.); pe locul parcului s-a construit un cartier de locuințe. O altă pierdere a reprezentat-o ștrandul comunal, amenajat pe râul Mureș, care avea debarcader și cabine amenajate. Au fost desființate 4 piste de popice, cea mai performantă a fost cea de la clubul Kőr. O altă pierdere a fost desființarea a 3 terenuri de volei în aer liber, și nu au fost înlocuite cu nimic, De asemenea, s-a desființat pista de atletism de 400 m, care era în jurul actualului teren de fotbal. Ea a fost desființată prin anii '80, atunci terenul de fotbal fiind împrejmuț de jur-împrejur cu gard de plasă de sârmă, fiind amputate turnantele pistei. O altă lovitură dată mișcării sportive a fost desființarea platformei bituminizate din Pădurice. Aici se aflau următoarele baze: terenurile de handbal, tenis de câmp, fotbal redus și baschet. Sperăm că cei din conducerea A. S. „Progresul” și conducătorii orașului Pecica, o echipă tânără, vor repara aceste nedreptăți și vor reda tinerilor bazele sportive dorite și necesare exercițiului fizic.

Mișcarea sportivă din Pecica a avut organisme specializate în afara societăților sportive și organisme care au coordonat mișcarea din teritoriu, adică Plasa, respectiv Raionul Pecica. Plasa funcționa cu un birou, care

s-a ocupat de coordonarea activităților sportive pe teritoriul administrativ-teritorial. Era încadrată cu un singur salariat.???

Mișcarea sportivă, în perioada 1956-1960, a fost condusă de Sfaturile Populare prin organismul specializat, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport al Raionului Pecica. Acest Comitet avea un președinte și un tehnician. Aveau comisii pe ramuri de sport cum ar fi: atletism, gimnastică, handbal și fotbal și organizau campionate raionale la ramurile mai sus amintite. A avut colegii de arbitrii și antrenori. Și-a încetat activitatea o dată cu desființarea Raionului Pecica.

În peisajul sportiv pecican a apărut recent, în anul 2000, un nou sport, motocrosul acrobat pe motociclete ușoare. Amatorii și-au construit o pistă specială cu obstacole pentru practicarea acestei ramuri sportive costisitoare. Această pistă este amplasată în apropierea Bazei Sportive Pecica (Păduriță), beneficiind de sprijinul autorităților locale. Motocrosul acrobat este practicat de un număr redus de tineri. Este susținut de Stanislav Ribovici, care este și conducătorul Asociației Motoreador.

Aceasta este activitatea desfășurată în oraș de la începuturile ei și până la finele anului 2005.

Bibliografie:

Almanahul sportiv al Organizației Sportive a a Regionalei Arad, 1948
 Kiritescu Constantin: Palestrica, 1964
 S-au folosit și informațiile obținute de la practicanții sportului.

Mircea Petescu

- Ing. Mircea Viorel Petesu (n. 15. V. 1942)
- debut în divizia A (primăvara 1959) UTA, în echipă printre alții cu Pecsovszki, Kapás, Farmati, Pârcălab
 - debut la „Știința” Timișoara, înlocuindu-l la mijlocul terenului pe Cojoreanu (antrenor „Cichili” Reuter)
 - 1962, căpitan al Reprezentativei de Juniori; campion al Cupei UEFA pentru juniori. Căpitan al echipei „Viitorul” București (reprezentativa de tineret a României)
 - 1963/64 – transferat la Steaua (1963 – 1969):
 - a antrenat „Sparta” din Rotterdam
 - agent FIFA

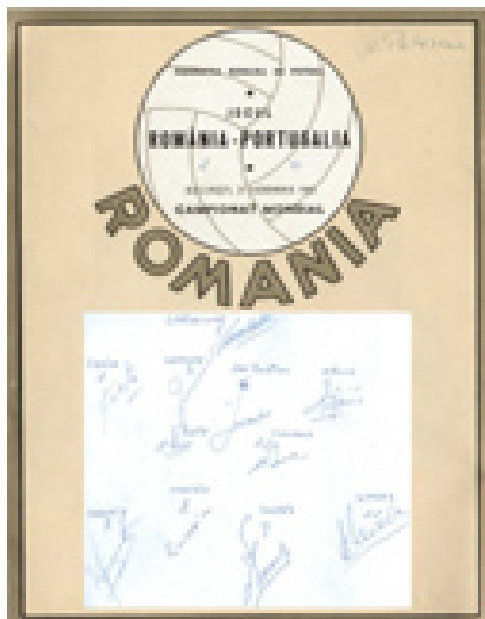
Când „CCA” București disputa meci de antrenament cu formația pecicană (dreapta), Mircea Petescu avea doar 12 ani, dar va ajunge să le fie coechiper lui Zavoda II, Tătaru I, Constantin, Jenei.

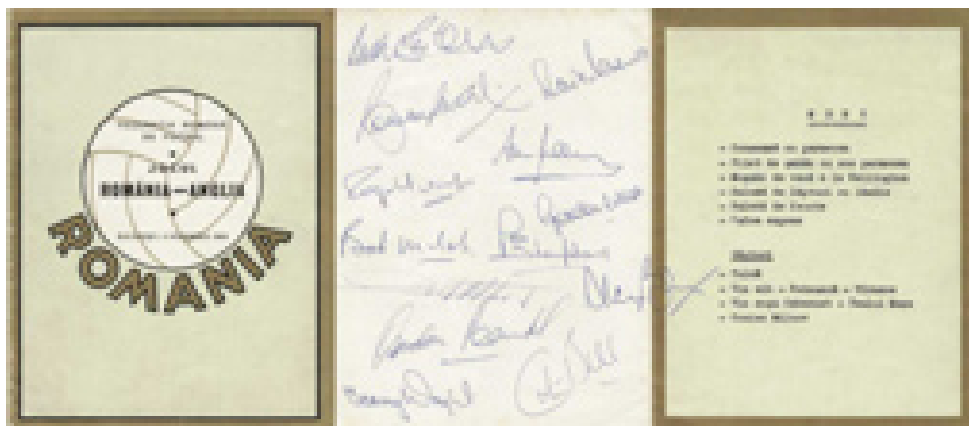
(echipa Olimpică a României
Tokyo 1964

(Câștigător, cu
„Steaua” Buc. A
Cupei României
– 1966

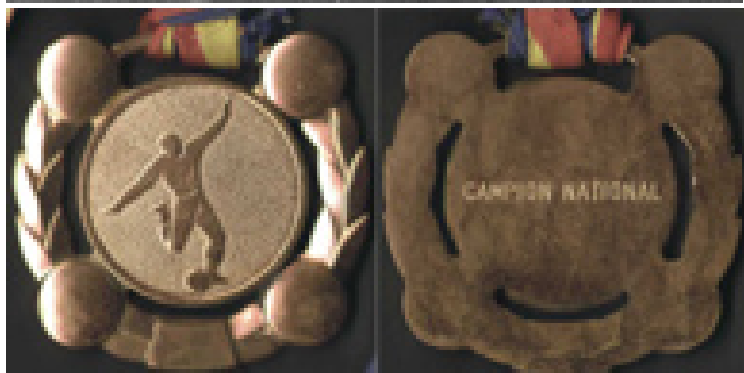
Component al „Naționalei”
României: România – Portugalia
(în a cărei reprezentativă evoluau
celebrii Eusebio, Coluna, Simoes,
Tores)

România – Anglia (Buc.) a fost ultimul meci internațional, accidentat în duleul cu Hurst. A făcut „schimb de tricouri” cu Alan Bal

(1969 – 73) U. T.
Arad,

Campioană
Națională
1969/70, 1970/71
învingătoare
a celebrei
„Fayenord”
Rotterdam

(în fotografie: în picioare: antrenorul Coco Dumitrescu, Petescu, Bakos, Pozsonyi, Gornea, Bíró, Brosovszki, Czako II, Reinhard Jancsi; în prim plan: Leretter, Axente, Şchiopu, Domide, Kalinin, Bubu Dumitrescu

1970, „Maestru al sportului”

Pe terenul de antrenament al Şcolii Superioare de Antrenori, Zeist (Olanda)

„CCA” (stânga) Zavoda I, Apolzan, ... Tătaru I, Zavoda II, ... Alexandrescu, Toma (lângă arbitrii), „Pecicanii” (în dreapta): Aurel Nan, Kuhn, Vörös Sanyi, R. Popeşiu, ... Komáromi Imre, Viorel Dragoş, Roman Galu